

ИЗДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ШКОЛА
ПО КЛИНИЧНА ХОМЕОПАТИЯ

Одобрен от Българска Медицинска Хомеопатична Организация

Г. 7, БР. 4, АПРИЛ 2017

На 10 април 2017 г. се навършиха 262 години от рождението на Самуел Ханеман

Кристиян-Фридрих Самуел Ханеман е роден на 10 април 1755 г. в гр. Майсен, провинция Саксония в семейството на живописец в местната порцеланова фабрика.

Той получава първоначалното си образование в домашни условия, а след това в местното училище. Независимо от успехите на сина си в училище, поради скромното си материално положение баща му решава да го изпрати като чирак при един роднина-търговец в Лайпциг.

В 1770 г. Ханеман е записан в училището „Св. Афра“ в Майсен. В Майсен Ханеман получава класическо образование, тук се събужда интересът му към философията и естествознанието. **Двадесетгодишен владее вече осем езика - немски, английски, френски, италиански, гръцки, латински, еврейски и арабски.**

С няколко гроша в джоба Ханеман пристига в Лайпциг през пролетта на 1775 г., за да учи медицина. Той се издържа сам, давайки частни уроци по френски и немски, както и с превеждане на трактати и монографии по медицина, ботаника, химия - дейност, с която продължава да се занимава и през следващите 20 години.

След две години - през 1777 г. Ханеман напуска Лайпциг и отива във Виена, където е най-известният по онова време медицински университет.

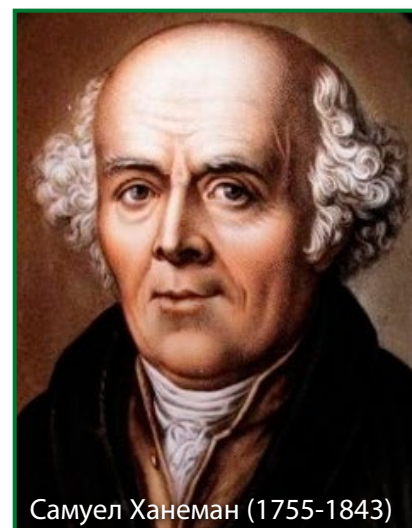
Тук той приема длъжността домашен лекар и библиотекар при барон фон Брукентал в Херманщад. През 1779 г. в

Ерланген Ханеман защитава докторската си дисертация „За причините и лечението на гърчовите заболявания“ („*Conspectus a d f e c t o r u m s p a s m o d i c o r u m a e t i o l o g i e u s e t t h e r a p e u t i c u s*“) и получава диплом за доктор по медицина с право на лекарска практика.

След като завършил обучението си през 1779 г., Ханеман започнал да практикува медицина в различни малки селища из Германия.

Само след пет години, обаче, изоставил медицината, давайки си откровено сметка, че пациентите му биха се справили по-добре без негова помощ. Всъщност в края на осемнадесети век основните методи на „лечение“ са масивни кръвопускания, назначаване на огромни дози очистителни, потогонни, слюногонни и други „очистващи кръвта“ лекарства, лекуване с живак, арсен, цинкови и оловни соли и пр. Недоволството на Ханеман от практическата медицина по това време и неговата научна добросъвестност стават причина в крайна сметка той да се откаже от медицината и да се пресели отново в Лайпциг. След три години се мести в Дрезден.

Междувременно през 1782 г. той се оженил за аптекарската дъщеря Йохана Леополдин Хенриет Кюхлер. Непрекъснато нарастващото семейство (двамата се сдобили с 11 деца) живеело в една-единствена стая и в отчайваща бедност. Той превеждал книги, което било основният му източник на доходи, а дните си посвещавал на търсенията си на по-ефективни методи за лечение.

Самуел Ханеман (1755-1843)

Родният дом на Ханеман

Й. Л. Х. Кюхлер

Ето какво пише по този повод на един свой приятел: „За мен бе изключително мъчение да вървя в тъмнина винаги, когато трябваше да лекувам болния и да предписвам според една или друга хипотеза за болестите вещества, които дължат своето място в Материя Медика на някакво произволно решение... Скоро след като се ожених изоставих медицинската си практика, за да не поемам повече риска да навреда и се залових усилено със занимания по химия и литература.“

През този период той си създаде и „безполезния“ (по собствените му думи) навик да пуши лула. По това време Ханеман вече се занимавал задълбочено с хигиена и диетология, защитава идеята за консумацията на колкото е възможно по-малко месо и препоръчвал козето и овчето мляко за сметка на кравето.

В Дрезден за кратко Ханеман отново опитал да започне частна лекарска практика, само за да се убеди, че не може да разчита на нея като източник на стабилни доходи: **„Аз гледах на моята практика само като нещо, полезно за сърцето.“**

Ханеман започнал нападите си към медицинската практика в началото на 1784 г., спечелвайки си лоша слава, насмешка и отхвърляне от страна на колегите му.

Австрийският император Леополд изненадващо починал през 1792 г. след като му били извършени четири поредни кръвопускания за 24 часа по повод висока температура и подуване на корема. Ханеман подложил на публична критика лекарите на императора и продължил да се обявява на висок глас срещу кръвопускането.

Ханеман публикувал много трудове по химия, сред които най-добре бил приет трактатът му за отравянето с арсеник.

Някои от неговите критици по-късно ще кажат, че Ханеман би станал велик химик, ако не се бе заел с „шарлатанство“.

През 1789 г. семейството на Ханеман се премества в Лайпциг и той публикува трактат за сифилис, забележителен с описанието на нов живачен препарат, открит от самия него и познат впоследствие като Ханеманов разтворим живак.

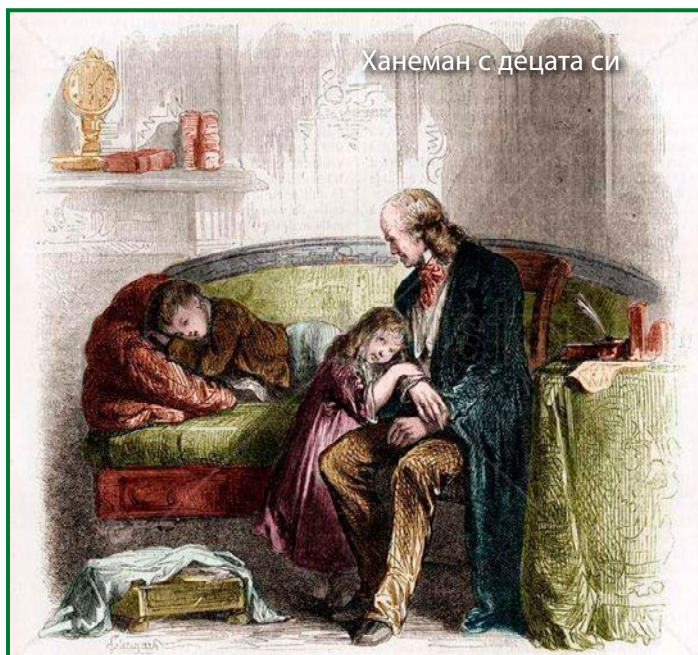
Припечеленото с писане и с химия, обаче, си оставало твърде недостатъчно и семейството често се озовавало на ръба на оцеляването.

На една покъртителна рисунка от това време се вижда Ханеман да търка прането на семейството със суров картоф, понеже не можел да си позволи да купи сапун.

През 1791 г., благодарение на изследванията си в областта на химията, той е избран за член на Академията на науките в Майнс. Неговият „Аптекарски лексикон“ се превръща в стандартен учебник за онова време, което става причина да бъде избран измежду всички лекари в Германия да стандартизира немската фармакопея.

1791 г. се оказва преломна в развитието на неговото мислене. Той вече бил наясно с ограничените възможности и дори опасностите, с които била свързана медицината в този ѝ вид, но не можел да предложи по-добра алтернатива.

Прозрението го осенило, когато превеждал статия за хининовата кора от английското ръководство на английския

професор по медицина Уилям Кулен. В него авторът излагал мнението си, че антималярийните свойства на кората от хина (от която се произвеждал хининът) се дължат на горчивия ѝ вкус. Ханеман знаел, че много други горчиви билки не били активни срещу маларията.

Тогава той за пръв път сторил нещо, което щял да прави още много пъти през живота си и което демонстрира присъщата му почтеност и огромна любов към познанието - експериментирал върху себе си.

Ето как сам описва опита: „В началото краката и върховете на пръстите ми станаха студени; станах отпуснат и сънлив; след това получих сърцебиене и пулсът ми се усили и учести, получи се нетърпимо безпокойство, треперене, слабост във всички крайници; след това - пулсиране в главата, зачервяване на бузите и жажда - накратко, един след друг се появиха всичките симптоми, които обикновено са характерни за периодичната латентна треска, макар и без повишаване на температурата.“

Дори онези симптоми, които се наблюдават редовно и са особено характерни, се появиха до един - притъпеност на ума, схващане на всички крайници и най-вече неприятното усещане на вцепененост някъде по периоста на всички кости на тялото. Тази криза продължаваше два или три часа всеки път и започваше отново, ако повторех тази доза, иначе не; спрях я и бях отново в добро здраве.“

Така открил, че кората от хининово дърво (от която впоследствие приготвил хомеопатичното лекарство China - хина), предизвиква у него, здравия човек, същите симптоми, които лекува у болните от малария.

„С този пръв опит - казва той на друго място - за пръв път пред мен просветна зората на новите, ясни дни в лечебната наука; това просветление ми показва, че лекарствата могат да излекуват болестите единствено посредством собствените си болестотворни въздействия върху здравия организъм, и че между симптомите на болестта и симптомите на лекарствената болест трябва да има отношение на подобие.“

Главен редактор: Д-р Зорка Угринова

Зам. главен редактор: Д-р Антоанета Пандурска

Отговорен за страницата на БМХО: Д-р Зорка Угринова

Редакционната колегия: Д-р Райна Томова,

Проф. Людмил Пейчев, д-р Иван Енев, д-р Мариян Иванов

Издава: ЕВРОПЕЙСКА ШКОЛА ПО КЛИНИЧНА ХОМЕОПАТИЯ

www.clinicalhomeopathy.eu; e-mail: info@clinicalhomeopathy.eu

Тел.: 02 9681912; 0888 148 912; 0887 253 389

София 1408, ж.к. „Южен парк“, бл. 29, вх. Б, офис 1, район Лозенец

ISSN 2367-7457

Това наблюдение го насочило към откритието на първия закон на хомеопатията - законът за подобие, който гласи, че „Подобното се лекува с подобно“.

След този пръв опит Ханеман експериментира още шест години преди да узрее и укрепне доказателствената сила на новата му идея. Той публикува за пръв път своето ново учение в списанието на Хуфеланд.

Процесът, при който експериментално били предизвикани симптоми у здрави хора в резултат на приемане на определени вещества, бил наречен „доказване“. Освен това Ханеман съставил изчерпателен списък на случайните отравяния, описани от различни лекари през вековете на медицинската история.

Всички симптоми, причинени от отравянията, както и онези, изявиени при експериментите били събрани в подробни томове. В много случаи били разпознавани комплекси от симптоми на различни заболявания, считани дотогава за нелечими. Тогава тези вещества, приготвени по съответен начин като лекарства, били давани на пациенти с подобни оплаквания и те били излекувани.

Разбира се тази идея не била нова. По времето на Хипократ, а по-късно и на Парацелз са използвали сняг, за да лекуват измръзвания, а при повишена киселинност на стомаха - незначителни количества солна киселина. Известно било например, че приемането на извлек от растението татул може да предизвика и същевременно да излекува някои случаи на лудост и конвулсии.

Идеите на Ханеман относно новооткритата лечебна система се оформят окончателно в следващите няколко години.

По време на епидемията от скарлатина през 1800 г., Ханеман получил възможност да демонстрира ефективността на новия тип медицина, открит от него и основан не само на Закона за подобие, но и на концепцията за силно разредените и потенцирани лекарства. Ханеман предизвикал сензация с успешното прилагане на Belladonna, в хомеопатични дози, за лечение и профилактика на скарлатината. Той отново станал обект на нападки, заради това че поискал скромно възнаграждение за откритието си (което било съвсем разбираемо, като се вземе предвид бедността, в която живеел), макар че на бедните пациенти давал Belladonna безплатно.

През 1805 г. на латински език, тоест с послание към образованите лекари излиза първата му статия за опитите с лекарствата: „Fragmenta de viribus medicamentorum positivis, sive in sano corpore humano observatis“. Скоро след това се появява и статия на немски - „Heilkunde der Erfahrung“ - в която за пръв път се споменава думата хомеопатия.

Още в самото начало върху нечувания дотогава реформатор дружно се нахвърлят както лекарите, така и фармацевтите.

Въпреки че още преди Ханеман е имало лекари, подчертаващи потребността от преустройство на фармакологията и осъждащи употребата на лекарствата въз основата на древни предания и фантастични изводи, никой преди това не се е изказвал така безусловно по този въпрос: „Вече трябва - пише той през 1808 г. - да признаем гръмка и всенародно, че нашата фармакопея се нуждае от коренна промяна. Злото дотолкова се е вкоренило и узряло, че срещу него няма да помогне кротката отстъпчивост на Ян Хус; тук са потребни целият огън и настойчивост на непоколебимия Мартин Лутер.“

През 1810 г. Ханеман публикува първото издание на най-важния си труд „Органон на лечебното изкуство“.

Тази книга полага основите на неговия нов подход към лекуването, включително Закона на подобие, принципа за даване на едно единствено лекарство в потенциран вид и във възможно най-малка доза и в лекуването само с лекарства, които са били доказани от здрави хора-изпитатели.

До смъртта му тази книга е преиздавана и преработвана пет пъти. Последното, шесто издание той подготвя непосредствено преди смъртта си. Прочитът на всичките издания показва колко трудно, колко удивително интересно и в същото време колко прагматично и земно е било развитието на тази чудесна лечебна система.

Странното в известен смисъл **название на книгата е заимствано от примера на Аристотел, чиито различни съчинения за логиката са събрани в едно съчинение, наречено „Органон“.**

По това време Ханеман започнал да печели слава и като психотерапевт. Тогавашните лудници представлявали просто пристройки към затворите, а душевно болните хора били натъпквани в тесни помещения и хранени оскъдно. Нещо повече, те били изоставяни от лекарите, които смятали, че лудостта е заразна. Вместо да бъдат лекувани, психично болните били връзвани с вериги и бити с пръчки. Първият истински приют за душевно болни бил открит от Ханеман в Георгентал, където херцог Ернст Гота му предоставил за тази цел едно крило от своя замък. Отначало приютът бил предназначен за по-състоятелни пациенти. Ханеман поддържал становището, че освен с лекарства, психично болните пациенти се лекуват с нежност, човеколюбие и състрадание, а не с насилие.

След този епизод, пришпорван главно от финансовите затруднения, Ханеман отново започнал да митарства от едно селище в друго.

Междувременно при едно от преместванията си Ханеман загубил новородения си син в злополука с карета, при която и синът му Фридрих (единственият член на семейството му, който по-късно станал хомеопат) също пострадал.

През 1811 г. - една година след отпечатването на първото издание на неговия Органон на рационалната медицина той се преселва в Лайпциг, воден от желанието да получи независима катедра и клиника за практическо оправдание на своята теория. Деканът на факултета обаче му забранява лекарска практика и изисква вноска от 50 талера за нов изпит, на основание, че дипломата му е получена от друг университет. В отговор на предизвикателството Ханеман написва статията „Хелеборизмът на старците“ (Heleborismus veterum), която благодарение на класическата си идея е приета благосклонно от медицинската общественост.

Възпрепятстван свободно да развива системата си, Ханеман изпраща писма на много лекари и ги кани при себе си, като постепенно събира група привърженици, които стават и неговите най-пламенни сътрудници.

С тяхна помощ през 1811-1819 г. излиза една от най-важните и до днес книги по хомеопатия - Чиста материя медика (Reine Arzneimittellehre - в английските издания Materia medica pura) - в ШЕСТ големи тома, включваща изследванията върху ШЕСТДЕСЕТ И ДВЕ лекарства.

Нов успех Ханеман постигнал през 1813 г., използвайки хомеопатия при лечение на болни от коремен тиф по време на епидемията сред Наполеоновите войници, която се разразила след нахлуването им в Русия. Епидемията много бързо достигнала Германия, където Ханеман леку-

вал болните в първия стадий на болестта с Bryonia и Rhus toxicodendron. Това било използвано като повод за нови атаки от медицинската общност. Ханеман лекува с хомеопатични лекарства 183 случая на коремен тиф, без да загуби нито един пациент.

В следващите няколко години Ханеман доказал много лекарства лично и с помощта на семейството си, а след 1814 г. групата му, която се наричала „Съюз на изпитателите“, се увеличила с включването на най-близките му приятели и колеги. Сред тези изпитатели били и първите му ученици Грос, Шапф, Хартман и Рюкерт.

В 1820 г. градският съвет на Лайпциг забранил на Ханеман да практикува хомеопатия.

Гоненията срещу него достигнали връхната си точка през 1821 г., което принудило Ханеман да се пресели отново, този път в Кьотен. Там той се ползвал от протекциите на херцог Фердинанд Анхалт-Кьотен, който бил негов пациент и който му позволил да практикува като лекар. Германия по това време представлявала рехав съюз от отделни херцогства и градове-държави, всеки от които имал свои собствени закони.

В продължение на десетина години в Кьотен, Ханеман развива голяма практика и при него се стичат болни от цяла Европа, а последователите му стават все по-многобройни. Там той доразвива и усъвършенства изобретената от него терапевтична система.

През 1828 г. излиза от печат монументалният му труд „Хронични болести“ („Die chronischen Krankheiten“), в чиито четири тома е представена ясна и стройна теория за произхода на хроничните заболявания и специфичните лекарства за тяхното лечение.

Съпругата му Йохана, дарила го с 11 деца, починала от тежко белодробно възпаление през 1830 г., след 43 години брак. Синът му емигрира от Германия и изчезва безследно. За Ханеман продължили да се грижат дъщерите му Шарлоте и Луизе. Той работел съвместно с д-р Теодор Мосдорф, негов студент и асистент, когото Ханеман осиновил.

Шарлоте Ханеман
(1805-1865)

През това време Ханеман достигнал нов етап в разбирането си за хроничните болести и развил концепцията за миазмите.

Той публикувал откритието си в 1828 г. през първото издание на „Хронични болести“. Въпреки че концепцията му била добре приета от най-близките му поддръжници, повечето хомеопати я отхвърлили като твърде пресиленена и недоказана.

Зад гърба на Ханеман д-р Тринкс се договорил с издателя му да забави публикуването на книгата и това било само едно от многото препятствия, които трябвало да преодолява в развиването и разпространяването на новата система.

През 1831 г. хомеопатията пожънала нов триумф, този път по време на холерната епидемия, тръгнала от Русия и бързо разпространила се на запад. Алопатичната медицина се оказала безсилна пред жестоката болест. Сред лекарствата, които Ханеман използвал са Cuprum и Veratrum.

Ханеман се свързал със следващия си асистент - енергичният д-р Готфрид Леман, който се превърнал в най-верният му помощник. Но бил все по-недоволен от „псевдохомеопатите“, които работели в Лайпциг и околностите му и охлаждал към тях все повече и повече.

През 1833 г. в Лайпциг била открита първата хомеопатична болница под ръководството на д-р Мориц Мюлер. Нейните основатели се надявали по този начин да се сближат с добилия международна известност Ханеман. В началото Ханеман наистина бил много ентузиасиран, дори подпомагал болницата финансово.

Последните години от живота на Ханеман са белязани с нова голяма любов.

През 1834 г. красивата и жизнерадостна парижанка Мари Мелани д'Орвил - Готие предприела дълго пътешествие до Германия, за да бъде прегледана и лекувана от Ханеман под предлог, че страда от невралгични болки. По-късно Мелани признава, че истинската причина за пътуването бил интересът ѝ към новата медицинска система на Ханеман и любопитството спрямо нейния прославен основател.

Мелани била 35-годишна, но бързо спечелила сърцето на 80-годишния вдовец и само три месеца след първата им среща двамата се оженили. Ханеман е колекционирал джобни часовници и някои от тях в момента се пазят в Institute for the History of Medicine of the Robert Bosch Foundation, Германия. Върху един ланец, навярно направен от Мелани, има посвещение на френски: „Моето място е в благородното ти сърце, само това искам аз. Посвещавам го на твоето щастие. До теб аз открих живота си“.

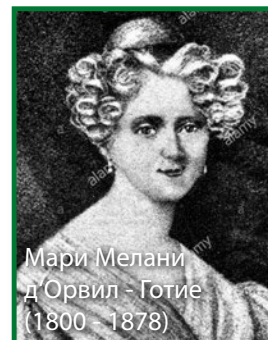
Ролята на Мелани в живота на Ханеман е много противоречива. След осем десетилетия, преживени в битки, бедност и нещастия, Ханеман получил възможност да се наслади на зaleza на живота си заедно с красива, заможна и от влиятелно семейство съпруга, която се постарала да го запознае с много членове на френското висше общество.

Тя убедила Ханеман да отиде заедно с нея в Париж да практикува хомеопатия. По това време Париж бил люлката на световния интелектуален елит. След пристигането си във Франция Ханеман получава от най-високопоставено място разрешение за практиката си. Франция става мястото, откъдето хомеопатията наистина се разпространява по целия свят.

Тук Ханеман прекарва последните най-зрели години от живота си. Мелани изучавала изкуството на своя съпруг и работила като негов асистент, като своевременно ръководела делата на семейната клиника за бедни.

Във Франция Ханеман спечелил огромна слава и успехи и завършил работата си по „най-пълноценният и най-добър метод за лечение“, който описал детайлно в шестото издание на „Органон“-а.

Ханеман умира в Париж на 2-ри юли 1843 г. на 89 години, заобиколен от всеобщо уважение и любов. Мелани погребав

Мари Мелани
д'Орвил - Готие
(1800 - 1878)

Портрет на Ханеман,
рисуван от втората
му съпруга

Домът на Ханеман и
Мелани в Париж

ла съпруга си с тайна церемония в семейната им гробница.

Осиновената дъщеря на Мелани Ханеман - Софи Борер - се омъжва за д-р Карл Антон фон Бьонингхаузен, който през 1857 г. поел пратиката на Ханеман, тъй като Мелани не е имала разрешително да упражнява хомеопатия, понеже не е била лекар.

Така духовното и литературно наследство на Ханеман впоследствие преминава у Бьонингхаузен-син- Клеманс Мария Франц фон Бьонингхаузен.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

С невероятната сила на своя интелект Ханеман разчупва не само хилядолетните предразсъдъци в медицинската практика на своето време. Дори днес, сто и петдесет години след неговата смърт неговият гений продължава да руши закостенелите ни представи за света, човека и космоса.

Дори днес Ханеман е прекомерно напредничав, за да могат неговите толкова прости и ясни идеи да бъдат възприети без предубеждение, а с отворено сърце и ясен ум.

❖ Ханеман е първият лекар в историята на медицината, провел клиничен експеримент със здрави изпитатели, за да установи фармакологичното действие на различни лекарствени вещества.

❖ Ханеман е първият лекар, изградил завършена система за провеждане на клинични експерименти с лекарствени средства.

❖ Ханеман е първият лекар, отхвърлил практиката да се лекува названието (или формата, класификацията) на болестта, съгласно определена схема на лечение.

❖ Ханеман е първият лекар, създал теория за произхода и лечението на хроничните болести у човека.

Гробницата на Ханеман в Париж

❖ Ханеман е първият лекар в историята на съвременната медицина, който изказва твърдението, че психичните болести са по-същество болести на тялото и трябва да се лекуват като всички други болести с показаните за конкретния болен лекарства.

❖ Ханеман е първият лекар, прозрял факта, че болестите са динамично разстройство на здравето и затова лекуване означава не ОТСТРАНЯВАНЕ на болести, а ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ на здравето чрез специфична стимулация на естествените защитни механизми на организма.

Достойната оценка на неговото невероятно дело ще бъде направена сигурно от идните поколения. Без съмнение, тогава всички ще осъзнаят, че за развитието на медицината Ханеман е това, което е Айнщайн за развитието на физиката.

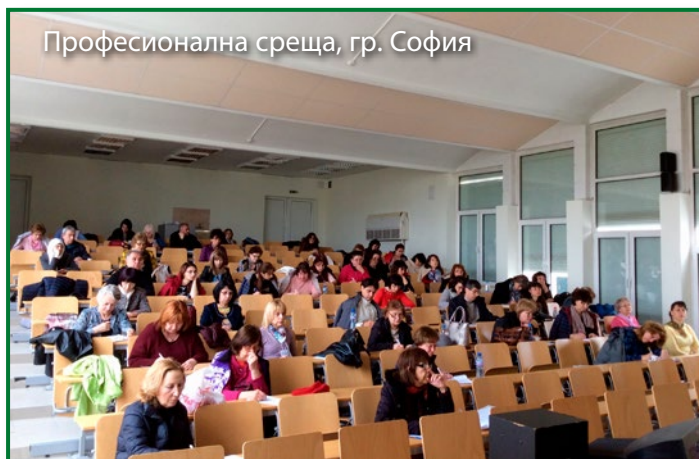
ОТЗВУК ОТ ПРОВЕДЕНИТЕ СЕМИНАРИ ПО КЛИНИЧНА ХОМЕОПАТИЯ ПРЕЗ М. АПРИЛ

СОФИЯ

На 8.04.2017 г. в МБИ София се проведе поредната Професионална среща по клинична хомеопатия на тема „Сенна хрема - възможности на хомеопатията“. Лектор бе д-р Мариян Иванов, ЕШКХ. Повече от 50 лекари от региона посетиха срещата и активно участваха в разгърнатата дискусия.

Д-р Иванов представи подробно подходящите медикаменти от Материя medica, които съответстват на симптомите, патофизиологията, етиологията и терена при пациенти с алергичен ринит. Той разгледа няколко клинични случая с отчетливо намаляване на интензитета и честотата на рецидивиращите оплаквания. Липсата на странични ефекти определя предимствата на хомеопатичното лечение. Д-р Иванов се спря на богатата гама от медикаменти за чувствителен тип и тип реакция, които индивидуализират лечението при тези пациенти - Lachesis mutus 30CH, Sulfur 30CH, Natrum muriaticum 30CH, Lycopodium clavatum 30CH и др.

В преобладаващата част от случаите се касае за псоричен реактивен тип и се предписват антипсорични медикаменти Sulfur, Calcarea carbonica, Psorinum, Arsenicum album в разреждане 15-30CH, на седмичен прием. Индивидуалното лечение трябва да се започне поне два месеца преди началото на периодите на екзацбация.

Професионална среща, гр. София

ПЛЕВЕН и СТАРА ЗАГОРА

Семинарът, организиран от БМХО на тема: „Атопии и хомеопатия“, проведен на 22.04.2017 г. в Плевен и на 23.04.2017 г. в Стара Загора събра над 60 лекари, практикуващи хомеопатия, алерголози, педиатри и общопрактикуващи лекари.

Лектори бяха проф. д-р Людмил Пейчев, дм, мзм, Декан на Факултета по фармация при Медицински Университет Пловдив, ръководител на Катедра по фармакология, МУ Пловдив, преподавател към ЕШКХ и д-р Даниела Карабелова, частно-практикуващ лекар хомеопат, София.

Проф. Пейчев привлече вниманието на присъстващите колеги с презентация за възможностите на съвременната медицина при лечение на атопичен дерматит и интегриране на хомеопатията в четирите стадия на болестта. Лекторът представи особено полезна информация за терапевтичните възможности и лекарствените ефекти на редица конвенционални лекарства за локално или системно приложение при атипични пациенти.

Проф. Пейчев разгледа атопичния дерматит, като обособи четири етапа в развитието на болестта и представи подходящите хомеопатични медикаменти за всеки етап:

- ◆ Етап 1- Ремисия с водещ симптом суха кожа- Alumina 9CH, Sarsaparilla 9CH, Plumbum metallicum 9CH и поликвестите Sulfur 30CH, Tuberculinum 30CH, Natrum muriaticum 15CH.
- ◆ Етап 2- Пациенти с лек до умерен атопичен дерматит – Histaminum 15CH, Blatta orientalis 9CH, Croton tiglium 9CH, Radium bromatum 9CH.
- ◆ Етап 3 – Умерен до тежък атопичен дерматит - Mezereum 9CH, Silicea 9CH, Arsenicum iodatum 9CH, Rhus toxicodendron 9CH, Staphysagria 30CH.
- ◆ Етап 4 – Рецидивиращ или тежък атопичен дерматит - Thuya occidentalis 15CH, Medorrhinum 15CH, Causticum 15CH.

Той представи няколко клинични случая от своята практика с различни форми на атопия и даде широка диференциална диагноза и коментар за избора на хомеопатични лекарства.

Д-р Карабелова представи случаи от богатия си клиничен опит, онагледени със снимков материал, преди и

след лечение с хомеопатия. Изключителен интерес и дискусия създаде добре документиран клиничен случай на шест месечно кърмаче с атопичен дерматит. След сполучливо проведена дренажна хомеопатична терапия (Saponaria officinalis 5 CH, Berberis vulgaris 5 CH и Graphites 9 CH) д-р Карабелова овладява кожните лезии и постига траен терапевтичен резултат при детето.

Д-р Карабелова представи още няколко клинични случая: момче на 6 години с бронхиална астма; случай на често боледуващо дете, прекарало две пневмонии, бронхит и няколко пристъпа на остър ларингит; мъж с алергичен оток на клепачите и други. Д-р Карабелова даде ценни практически съвети по отношение на хранене, прием на течности и диета при пациенти с атопия.

Клиничните случаи, представени от двамата лектори разгърнаха широка дискусия в аудиторията.

НОМЕОРАТНІСА

ДОВЕРИ СЕ НА ПРИРОДАТА

Във всички продукти от серията Astera Homeopathica са вложени съставки с **натурален произход!** – Ксилитол, Екстракти от Алое, Прополис, Цитрусови плодове, Сладководни перли, Специални минерали!

Серия Паста за зъби с профилирана насоченост – за възвръщане естествената белиота на зъбите **Astera Homeopathica Whitening**, с комплексна зръчка – **Astera Homeopathica Natural**, за чувствителни зъби и венци **Astera Homeopathica Sensitive** и паста за зъби за деца, безвредна при поглъщане **Astera Homeopathica Kids**.

С **професионална почистваща система** – специална иновация в пастите за зъби, която гарантира много добро почистване при ниска абразивност!

С **10 % Ксилитол** – естествената защита срещу кариеза и активен заместител на флуора, като доказано намалява риска от кариез на зъбите с до 80 %.

MINT FREE SLS FREE PARABEN FREE FLUORIDE FREE

С ПРЕПОРЪКАТА НА
Българската
медицинска
хомеопатична
организация

FLUORIDE FREE
MINT FREE
SLS FREE
PARABEN FREE

BOTANICAL EXTRACTS
HEALTHY LIFE

ECO COOL EFFECT
PAK CODE EFFECT

БЕЗ SLS /СУЛАТИ/, БЕЗ ФЛУОР, БЕЗ МЕНТА, БЕЗ ПАРАБЕНИ И БЕЗ ЗАХАР

ПРЕДСТОЯЩИ ПРОФЕСИОНАЛНИ СРЕЩИ МЕСЕЦ МАЙ 2017

ВАРНА – 13.05.2017 г., събота

Тема: „Хомеопатия в кърмаческа възраст.“

Лектори: Д-р Слави Филчев, ЕШКХ, д-р Камелия Бачовска, педиатър, специалист по клинична хематология, Втора МБАЛ, гр. София

Начало на семинара: 10.00 ч.

Място на провеждане: Втора аудитория, МУ Варна, гр. Варна

БУРГАС – 14.05.2017 г., неделя

Тема: „Хомеопатия в кърмаческа възраст.“

Лектори: Д-р Слави Филчев, ЕШКХ, д-р Камелия Бачовска, педиатър, специалист по клинична хематология, Втора МБАЛ, гр. София

Начало на семинара: 10.00 ч.

Място на провеждане: Конферентна зала х-л Аква, гр. Бургас

НОВО от BOIRON®!

Уморени и зачервени очи?

Какви са най-често цитираните оплаквания?

- Зачервяване на очите
- Усещане за пясък или чуждо тяло в окото
- Драскане, парене
- Синдром на сухо око
- Сърбеж
- Оток на клепача
- Умора на очите

Какви са причините?

Продължителна работа на компютър, продължително четене на книга

Замърсена околна среда, прах, дим, климатизация...

ФАКТОРИ, КОИТО МОГАТ ДА ПРЕДИЗВИКАТ ДРАЗНЕНИЕ И ДИСКОМФОРТ В ОЧИТЕ

Климатични фактори (слънце, вятър, студ...)

Продължително носене на лещи

Хлорирана вода в басейн, солена морска вода

НОМЕОПТИС, едно практично решение за ежедневието!

НОМЕОПТИС е хомеопатичен лекарствен продукт, традиционно използван при възрастни и деца над 1 година при дразнене и дискомфорт в очите от различен произход (пренапрежение, умора на очите, дим, прах, вятър, въздушно течение, неподходяща светлина, морска вода, хлорирана вода и др.).

Без консерванти

Над 1 годишна възраст

Съдържа 10 единични дози

Формулата на НОМЕОПТИС включва 3 монопрепарата:

Euphrasia officinalis (Очанка)*

СЪСТАВ:

ИРИДОИДИ (аукубозид) – противовъзпалително действие

ФЛАВОНОИДИ (кверцетин и апигенин) – противовъзпалително действие

ТАНИНИ – адстрингентно действие

ФЕНОЛОВИ КИСЕЛИНИ – противовъзпалително и антиалергично действие

В разреждане 3DH: зачервяване, сухота в очите и/или очно налягане; обилно слъзене, което пречи на зрението.

Calendula officinalis (Невен)*

СЪСТАВ:

ФЛАВОНОИДИ (кверцетин) – противовъзпалително действие

ТЕРПЕНОИДИ – цикатризиращо и противовъзпалително действие

В разреждане 3DH: зачервяване на склерата; сухота и усещане за боцкане по ръба на клепача като от дим.

Magnesia carbonica (Основен магнезиев карбонат)*

Възпаление на очите със зачервяване, усещане за щипане, парене и замъглено зрение

Клепачите са залепнали сутрин

Сухота в очите

НОМЕОПТИС е изотоничен и не съдържа консерванти! НОМЕОПТИС се понася много добре. Апликацията му е безболезнена и води до облекчение.

НОМЕОПТИС е в опаковка, която съдържа 10 единични дози, всяка по 0,4 мл, опаковани по 5 броя в алуминиево фолио.

НОМЕОПТИС е удобен и практичен за употреба както в къщи, в офиса, така и на път. Той е подходящ за всички над 1 годишна възраст!

НОМЕОПТИС е съвместим с контактни лещи.

ДОЗИРОВКА:

1 до 2 капки във всяко око, 2 до 6 пъти дневно.

Пределна цена в аптека за 10 дози: 10,51 лв.

XVI-та Национална Конференция по Клинична хомеопатия Несебър, 26–28 май 2017 г.

ПРИНОСЪТ НА ХОМЕОПАТИЯТА В РЕВМАТОЛОГИЯТА И УРОЛОГИЯТА

ПРОГРАМА

1-ви ден – 26 май 2017, петък

11.00 - 16.30	Регистрация в хотел „Сол Несебър Палас“
17.00 – 17.15	Откриване – Конферентна зала „Нептун“
Модератор:	Д-р З. Угринова
17.15 – 17.45	Приносът на клиничната хомеопатия в терапията на мускулно-скелетни болки и други често срещани проблеми в общата медицинска практика. Програмата EPI-3 доказва ползите за общественото здраве – Проф. Н. Бояджиева, д-р Р. Томова
17.45 - 18.05	Хомеопатия при ревматоидни заболявания – път към добро качество на живот – Д-р П. Загорчев
18.05 – 18.45	Предизвикателствата пред хомеопатията при ревматоиден артрит – Проф. В. Сарафян, проф. Л. Пейчев
18.45 – 19.00	Дискусия
19.30 – 20.45	Вечеря
21.00 – 24.00	Коктейл за „Добре дошли“ – Клуб Вива – Програма, група „Белканто“

2-ри ден – 27 май 2017, събота

Модератор:	Проф. Л. Пейчев
09.00 – 09.30	Четири „малки“ медикамента в ревматологията. Дискусия на тяхната надеждност и общи характеристики – д-р Франсоа Шефдевил
09.30 – 10.10	Анкилозиращ спондилит. Възможности на хомеопатията за по-добро качество на живот – Проф. М. Панковска, д-р П. Загорчев
10.10 – 10.30	Подагра и псевдоподагра – предизвикателство пред клинициста. Възможности за хомеопатично лечение – Д-р И. Енев
10.30 – 10.50	Дискусия
10.50 – 11.10	Кафе-пауза
Модератор:	Д-р П. Загорчев
11.10 – 11.50	Болки на растежа в детско-юношеска възраст – Проф. М. Бошева, проф. Л. Пейчев
11.50 – 12.10	Хомеопатичният подход при реактивен артрит в детска възраст – Д-р С. Филчев
12.10 – 12.30	Хумероскапуларен периартрит – хомеопатично лечение – Д-р М. Димитров
12.30 – 12.50	Дискусия
12.50 – 14.15	Обяд
14.15 – 16.15	Постерна сесия, модератори: Д-р П. Загорчев, д-р И. Енев, д-р З. Угринова
18.00 – 19.15	Тържествено връчване на удостоверенията на випуск 2017 с музикална увертюра – конферентна зала „Нептун“
19.30 – 21.00	Вечеря
21.00 -	Клуб Вива – Маскен бал – Червено и черно. Музикална програма, дует „Ритон“

3-ти ден – 28 май 2017, неделя

Модератор:	Д-р С. Филчев
09.00 – 09.30	Техника на подбор на хомеопатични лекарства за лечение на гонартроза и коксартроза – Д-р М. Енева, д-р М. Иванов

09.30 – 10.10	Енуреза – Проф. Д. Близнакова, д-р Д. Карабелова
10.10 – 10.30	Рецидивиращи цистити в детска възраст. Споделен опит – Д-р К. Бачовска
10.30 – 10.50	Дискусия
10.50 – 11.10	Кафе-пауза
Модератор:	Д-р Р. Томова
11.10 – 11.50	Дизурични смущения по време на бременност – Проф. Б. Пехливанов, д-р А. Пандурска
11.50 – 12.10	Малките големи медикаменти при остър и рецидивиращ цистит – Д-р З. Угринова
12.10 – 12.30	Хомеопатично лечение при бъбречна колика – Д-р В. Сугарев
12.30 – 12.50	Дискусия и закриване
12.50 – 14.00	Обяд и отпътуване

ПОСТЕРИ

1. Хомеопатично лечение на дневна енуреза след стрес – д-р Е. Ангелова, Троян
2. Хроничен случай с тестикуларен калцификат – д-р З. Арабаджиев, Пловдив
3. Случай на благоприятно повлияване на ревматоиден артрит с хомеопатична терапия – д-р Г. Борисова, София
4. Случай на остър цистит – д-р Д. Вражилова, Габрово
5. Случай на дневна и нощна енуреза при дете с двугодишно проследяване – д-р М. Гарева, Славяново
6. Случай на пиелонефрит с калкулоза в десния бъбрек – д-р В. Герджикова, Пловдив
7. Четири клинични случая на ревматоиден артрит с продължително проследяване – д-р И. Димитров, Русе
8. Клиничен случай на момче с хидроцеле в дясно – д-р О. Енева, София
9. Простатодиния и хронична тазова болка – хомеопатично лечение – д-р П. Загорчев, Шумен
10. Уринарна инконтиненция и хомеопатия – д-р В. Занкова, Плевен
11. Случай на дете с нощна енуреза – д-р Б. Илчев, Кърджали
12. Артрозна болест и свързаният с нея болков синдром – 3 случая от различни възрасти, модалности и причини – д-р Л. Любенова, София
13. Хомеопатичен подход при пациент с подагра – д-р С. Лътев, Кричим
14. Клиничен случай на жена със ставни болки и полиморбидна симптоматика – д-р А. Маркова, Видин
15. Двугодишно проследяване и хомеопатично лечение на хроничен цистит с рецидивиращи бактериурии – д-р С. Павлова, Велико Търново
16. Бъбречно-каменна болест, клинични случаи от причината до избора на лечение – д-р Р. Симеонова
17. Няколко случая на подагра – д-р А. Славкова, Плевен
18. Проучване на възможностите за приложение на Остеоцинезин при пациенти с първична остеопороза – д-р В. Тютюнджиева, Варна